

Gençlerin, erkek ve kız çocuklarının cinsel tacize uğramalarını engellemek için kısa bilgilendirme...

Übersetzung: Birsen Yılmazkaya,
Sait Topoğlu, Zülay Arıkan

Çocuklara farklı olanaklar tanıyabilirsek de kız ve oğlan çocuklarını cinsel tacizden koruma sorumluluğu bize, yani yetişkinlere aittir. Cinsel taciz ve cinsel tacizin nasıl önlenemediğine dair bilgi vermek bu konunun aciliyetidir.

Kız ve erkek çocuklarına olan cinsel tacizin % 90'ından fazlası aile ve tanıdık çevre içerisinde, çoğunlukla erkek failer tarafından yapılmaktadır ve daima bu olay kendi içerisinde gizli tutulmaktadır.

Bir tanıdığın güvenilir veya sevilen bir yetişkinin kendi gücünü cinsel arzularını tatmin etmek için kullanması gerçeği bu olaya maruz kalan çocukları büyük bir duygu karmaşasına sürükler. İnsanlardan gelen sömürünün bu tarzına karşı hiç bir reçete yoktur. Yani buna tek çözüm çaresi, çocuklarımızı bu konuda bilgilendirmektir.

Ama; kız ve erkek çocuklarını bu konuda desteklemek için duygu ve hislerini güçlendirici, destekleyici pek çok olanak vardır.

Bu tür olayları engellemenin yolu, çocuklara yasaklama, tehdit ve direktmelerle değil; güvenli bir ortam yaratıp, onlara saygı ve açıklıkla yaklaşmaktır. Kendini koruyabilen, güçlü, bilinçli, aydınlatılmış çocuklar daha az sıklıkla cinsel tacizle karşılaşır, hatta yardım talebinde bulunabilirler.

Çocuğun kendi duygularının adlandırılmasında algılamasında yetişkin olarak (kadın, erkek) kendine örnek aldığı kişi ile ilgili tartışması (ona birçok tecrübe sağlamanın yanında) onun cinsel

tacize uğramasına engel olacak önemli faktörlerden biridir.

Kız ve erkek çocuklarının cinsel tacizini önlemenin önemli noktaları

Hislerimizdeki güven duygusu, çevremizdeki insanlarla ilişkilerimizde karar verici kendini koruma mekanizmasıdır. Yetişkin olmak demek kendi duygularına üstün gelmek, demek değildir, bilakis bilinçli olmak ve bütün farklı ve de karışık, birbirini tutmayan duyguları birbirinden ayırmaktır. Amaç kendi duygularını ve diğer insanların duygularını tanıma ve saygı göstermektir.

Kız ve erkek çocuklarının kendi vücutları üzerinde karar vermeye ve belirleyici olmaya hakları vardır; yani kimin, ne zaman, nasıl ve nerede onlara dokunabileceğine ancak kendileri izin verebilir. Çocuklarla ilişkilerimizde onların kendilerini rahat edebilecekleri bir atmosfer yaratılmalı ki vücutlarının yegane ve korumaya değer olduğunu ve böylesine değerli bir hazineye sahip olduklarını onlara anlatmak gerekir. Kız ve erkek çocuklarının şefkate ihtiyaçları vardır. Ama bugün onların izinleri olmadan dokunuluyor. Böyle istenilmeyen dokunuşları azaltma sorumluluğu biz yetişkinlere aittir.

Kız ve erkek çocuklarının vücutlarını ve cinselliklerini pozitif, güzel ve şefkatli, sevgi dolu yaşayabilmeleri için uygun yaş formlarındaki kapsamlı cinsel eğitim önemlidir. Çocukların cinsellikleri ile ilgili sormaya utandıkları gerek vücutları gerekse cinsellikleri ile ilgili sorularına karşılık, tepki ile yaklaşılmamalı tam tersi gereken cevaplar verilmeli ve bu konuda aydınlatılmalıdırlar.

Birçok farklı; çocukların çok iyi ayırtedebildikleri, hoşla giden gitmeyen komik duygular yaratan dokunuşlar vardır.

Çocukların algılamalarında özellikle onları karmaşaya sürükleyen “tuhaf” dokunmaları, farketmelerinin güçlendirilmesi çok önemlidir.

Saklaması eğlenceli olan sırlar olduğu gibi, kişiyi rahatsız eden, korku veren, tuhaf ve sıkıntılı sırlarda vardır. Korku ve tehditle bağlantılı olan bu tür sırların, saklanmaması gerektiği, bunların anlatılmasının bir dedikodu veya ispiyonculuk olmadığı çocuklara açıklanmalıdır.

Her insanın sınırlarını belirlemeye, hayır demeye, bu hususta diğer insanlar tarafından, bu şekilde kabul edilmeye hakkı vardır.

Çocuklara model olma özelliği taşıyan yetişkinlerin kendi sınırlarını sözlü ve davranış biçimi olarak ortaya koyabilmeleri ve gereken durumlarda açıklama getirmeleri önemlidir.

Böylece erkek ve kız çocukları kendilerine model almış oldukları kişiden hayır demeyi ve sözlerinin ciddiye alınmasını öğrenirler. Yardım ve destek almak, istemek çaresizliğin ve güçsüzlüğün işareti demek değildir! Tam tersidir.

Bu konuda yardım ve destek almak ve kimden bunların alınacağını bilmek kız ve erkek çocukları için çok önemli bir bilgilendirme ve tecrübedir. Artı çok önemli bir cesaret göstergesidir.

Bu arada çocuğa inanılmamasından dolayı, çocuğun kendisine güvenilir yeni bir yetişkin

kişi aramasına karşı çıkılmamalı, bu konuda tahammüllü olarak bu kişi ile (yani çocuğun güvendiği yeni kişi) kontak kurulmalı, tecrübe alış verişinde bulunulmalıdır. Yalnızca yetişkinler kavga ettiklerinde veya haksız yere reaksiyon gösterdiklerinde değil; çocuklar, zihinleri meşgul eden komik, gizli, rahatsız edici şeylerde de kendilerini suçlu hissederler.

Eğer çocukların istemedikleri gibi, birisi hoş olmayan bir atmosfer yaratır veya dokunursa veya konuşursa bunun o çocuğun suçu olmadığını anlatmak ve bu yükü onların üzerinden almak, yetişkin olarak bizim sorumluluğumuzdadır.

Erkek çocuklarında olduğu gibi, kız çocuklarında fiziksel ve duygusal davranış alanlarını genişletmeyi mümkün kılacak fırsatların yaratılması veya en azından bunun denenmesi; onlara örnek pozisyonunda olan yetişkinlerin bir görevidir; kısacası erkek çocuklarına tanınan hoşgörü ve müsamaha aynı şekilde kız çocuklarına da tanınmalıdır.

Sözümona normal davranış tarzları adı verilen davranışlar altında sıkıntı çeken ve buna karşı kendini savunan kız çocukları, erkek çocukları gibi ciddiye alınmalı. Aynı yaştaki erkek çocukları tarafından itilen cinselleştirilen ve hakarete uğrayan kız çocuklarının, erkek grubları içerisinde de Rambo olmak istemeyen ve alay edilen erkek çocuklarının bizim yardımımıza ihtiyaçları vardır. Hali hazırdaki normlarda haksız davranışlarda kendi yolunu bulmak için cesaret ve güce ihtiyaç